EIROPAS
KOMISIJA

Briselē, 8.3.2017.
COM(2017) 121 final

KOMISIJAS ZIŅOJUMS EIROPAS PARLAMENTAM UN PADOMEI

Tirgus izmaiņas, saistībā ar kurām, iespējams, jāpiemēro Kapitāla prasību regulas 459. pants

Tirgus izmaiņas, saistībā ar kurām, iespējams, jāpiemēro Kapitāla prasību regulas 459. pants

Šā ziņojuma mērķis ir informēt Eiropas Parlamentu un Padomi par tirgus izmaiņām, saistībā ar kurām, iespējams, attiecībā uz iepriekšējo gadu jāpiemēro Kapitāla prasību regulas (KPR)[1] 459. pants. Tā pamatā ir Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas (ESRK) sniegtais novērtējums[2].

1. VISPĀRĪGA INFORMĀCIJA

KPR 459. pantā ir paredzēts, ka Komisijai sadarbībā ar ESRK vismaz reizi gadā ir jāiesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojums par tirgus izmaiņām, saistībā ar kurām, iespējams, jāpiemēro minētais pants. Saskaņā ar KPR 459. pantu Komisija var uz vienu gadu piemērot stingrākas prasības attiecībā uz banku pašu kapitāla līmeni, lieliem riska darījumiem vai informācijas publisku atklāšanu, ievērojot konkrētus nosacījumus, jo īpaši pēc ESRK vai EBI ieteikuma vai atzinuma. Vajadzīgie nosacījumi ir tādi, ka šie pasākumi ir nepieciešami, lai risinātu mikroprudenciālā un makroprudenciālā riska intensitātes izmaiņas, kas izriet no tirgus attīstības, kura notikusi Savienībā vai ārpus Savienības, ietekmējot visas dalībvalstis, un ja KPR/KPD IV instrumenti nav pietiekami, lai novērstu šos riskus.

2. SECINĀJUMS UN TURPMĀKĀ VIRZĪBA

Eiropas Komisija vēl nav novērojusi apstākļus, kas būtu par pamatu KPR 459. panta izmantošanai, jo īpaši ņemot vērā, ka šis pants ļauj tikai piemērot stingrākus pasākumus, pārējie KPR/KPD IV instrumenti ir prioritāri, un pasākumus saskaņā ar KPR 459. pantu var piemērot tikai tad, ja attiecīgās tirgus izmaiņas ietekmē visas dalībvalstis. Saskaņā ar šo novērtējumu ne ESRK, ne EBI šajā posmā nav ieteikušas Komisijai veikt darbību saskaņā ar KPR 459. pantu.

Komisija turpinās ciešā sadarbībā ar ESRK uzraudzīt attiecīgās tirgus izmaiņas Savienībā vai ārpus Savienības, saistībā ar kurām, iespējams, jāpiemēro šis pants.

3. ANALĪZE

3.1. Vispārējs pārskats

Komisija uzskata, ka ES finanšu sistēmas stāvoklis pagājušajā gadā ievērojami atšķīrās no apstākļiem, kas rada pamatu piemērot pasākumus saskaņā ar KPR 459. pantu. Konkrētāk, nepastāv kredītu veicināta ekonomikas pārkaršana. Lai gan aizņemto līdzekļu īpatsvars ekonomikā saskaņā gan ar vēsturiskiem, gan ar starptautiskiem standartiem ir augsts, tas nepalielinās, un nav pierādījumu, ka aizņemto līdzekļu īpatsvars palielinātos banku sektorā. Paredzams, ka šī tendence turpināsies.

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Regula (ES) Nr. 575/2013 par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

[2] ESRK 2016. gada 2. maijā sniegtais novērtējums ir pieejams tīmekļa vietnē: https://www.esrb.europa.eu/pub/pdf/other/20160502_letter_md.en.pdf?90e22809ce71729e2d5902d9aa7dbf46. Šis ziņojums ir balstīts arī uz Eiropas Komisijas ekonomikas prognozēm un Eiropas Centrālās bankas, Eiropas uzraudzības iestāžu, Eiropas Banku iestādes un Starptautiskā Valūtas fonda analīzēm.

ES ekonomika ir uz vājas izaugsmes ceļa, kas nozīmē to, ka ekonomikas pārkaršanas risks ir ierobežots. Saskaņā ar jaunākajām Komisijas prognozēm reālais IKP pieaugums ES un eurozonā 2016. un 2017. gadā nepārsniegs 2 %. Starpība starp potenciālo un faktisko ražošanas apjomu saglabāsies negatīva, un tiek prognozēts, ka patēriņa cenu inflācija arī turpmāk nepārsniegs 2 % robežvērtību, kas pēc ECB uzskatiem atbilst cenu stabilitātei. Ievērojot zemo inflācijas līmeni un vājās izaugsmes apstākļus, centrālās bankas likmes ir sasniegušas ļoti zemu līmeni. Pateicoties tam – ka arī faktam, ka centrālās bankas iegādājas aktīvus – obligāciju un kredītu tirgos ir zemas procentu likmes. Neraugoties uz zemajām procentu likmēm, nefinanšu sabiedrību un mājsaimniecību parāds attiecībā pret IKP lielākajā daļā ES dalībvalstu nepalielinās, un paredzams, ka, atjaunojoties ekonomikas izaugsmei, tam būs tendence samazināties. Pašreizējos vājās izaugsmes apstākļos pieprasījumam pēc kredītiem nebūtu jāsekmē pārmērīgs aizņemto līdzekļu īpatsvars finanšu sektorā. Ārējas norises, visticamāk, tuvākajā laikā neradīs pārkaršanas spiedienu ES ekonomikā, jo prognozes liecina, ka gan pasaules IKP, gan pasaules tirdzniecība pieaugs, ievērojami nepārsniedzot ilgtermiņa tendences. Apvienotās Karalistes referenduma iznākums attiecībā uz valsts dalību Eiropas Savienībā ir būtiski palielinājis nenoteiktību (saskaņā ar *Baker-Bloom* indeksa mērījumiem), vairojis lejupvērstos riskus attiecībā uz ES ekonomikas izaugsmes izredzēm, un tas var mazināt daudzu dalībnieku vēlmi uzņemties lielākas parādsaistības. Banku sektorā, kas ir ES finanšu sistēmas pamatā, aizņemto līdzekļu īpatsvars nepalielinās. Saskaņā ar provizoriskiem EBI datiem banku reglamentētie kapitāla rādītāji 2015. gada laikā pieauga un 2016. gada laikā saglabājās apmēram tajā pašā līmenī. Tas attiecas gan uz pirmā līmeņa pamata kapitāla (*CET*) rādītājiem, gan kopējiem kapitāla rādītājiem. Vidējais svērtais ES pirmā līmeņa pamata kapitāla rādītājs 2016. gada vidū bija 13,5 %, un mazāk nekā 5 % banku rādītājs nepārsniedza 11 %. ECB statistikas dati liecina, ka monetāro finanšu iestāžu (MFI), izņemot Eiropas Centrālo banku sistēmas (ECBS), kopējais bilances apjoms 2015. un 2016. gadā palielinājās tikai nedaudz. Salīdzinājumam – pirms krīzes laikposmā no 2001. līdz 2008. gadam MFI kopējais aktīvu pieaugums bija aptuveni 10 % gadā. Banku aizdevumu apjoms Eiropas Savienībā arī ir bijis pieticīgs. Piemēram, banku aizdevumu apjoms privātajam sektoram eurozonā 2015. un 2016. gadā ir pieaudzis mazāk nekā nominālais IKP. ESRK mērījums attiecībā uz kredīta IKP starpību ir negatīvs, un, iespējams, ir sasniedzis zemāko līmeni 2016. gadā. Augsts ienākumus nenesošu kredītu līmenis bremzē kredītu pieaugumu. Tas nozīmē aizdevumu pārvaldības izmaksas bankām, tādējādi mazinot stimulus paplašināt kredīta piedāvājumu. Tas arī norāda uz pārmērīgi lielu parādu uzņēmumu un mājsaimniecību sektoros. Uzņēmumiem vai mājsaimniecībām ar slikto parādu, iespējams, ir labi jāpadomā, pirms veikt ieguldījumus, apzinoties, ka bankas iekasēs augstākas kredītu maksas, lai kompensētu risku.

Saskaņā ar EBI 2016. gadā veiktā spriedzes testa rezultātiem ES banku sektora noturība pret satricinājumiem kopumā ir apmierinoša. Nelabvēlīga scenārija gadījumā, kas apvieno nopietnu ekonomikas lejupslīdi ar lieliem daudzu finanšu aktīvu cenu satricinājumiem, vidējais pirmā līmeņa pamata kapitāla rādītājs samazinātos līdz 9,4 %. Tas ir vairāk nekā salīdzināmais 2014. gada spriedzes testa rezultāts – 8,5 %, un tas nozīmē, ka ES banku nozare ir turpinājusi uzkrāt ievērojamas rezerves, ko izmantot nelabvēlīgu ekonomikas izmaiņu gadījumos. Turklāt spriedzes tests atklāja būtiskas atšķirības attiecībā uz banku pakļautību nevēlamiem satricinājumiem dažādās iestādēs. Tādējādi risku izmaiņas šajā jomā varētu pienācīgāk risināt ar valsts pasākumiem saskaņā ar KPR/KPD IV, nevis ar vispārīgiem pasākumiem saskaņā ar KPR 459. pantu.

3.2. ESRK apzinātie ES finanšu stabilitātes riski

Pēdējā gada laikā ESRK ir apzinājusi četrus būtiskākos riskus Eiropas ekonomikai. Šie riski ir riska prēmiju pārcenošana pasaules finanšu tirgos, ko pastiprina zema tirgus likviditāte, banku un apdrošinātāju bilanču turpmāka pasliktināšanās, parāda atmaksājamības pasliktināšanās valsts, uzņēmumu un mājsaimniecību sektoros un satricinājumi un kaitīgas ietekmes izplatīšanās no ēnu banku sektoriem. Turpmāk ir sīkāk izvērtēts minēto risku iespējamais nozīmīgums attiecībā uz pasākumiem saskaņā ar KPR 459. pantu.

(a) Riska prēmiju pārcenošana

Iespējamā riska prēmiju pārcenošana pasaules finanšu tirgos, ko pastiprina zema likviditāte, tiek uzskatīta par ievērojamu makrofinansiālu risku Eiropas finanšu sektorā.

Šo risku cita starpā izraisa vairāku aktīvu klašu augstās cenas attiecībā pret vēsturiski vidējiem rādītājiem. Zemais procentu likmju līmenis, kas daudzas ieguldītāju kategorijas mudina meklēt ienesīgumu, lielā mērā nosaka augstās aktīvu cenas. Lai gan pazīmes liecina par liela riska uzņemšanos dažos uzņēmumu obligāciju tirgos un nekustamā īpašuma tirgos, dažādos tirgus segmentos un dalībvalstīs tās ir neviendabīgas. Tas jo īpaši attiecas uz pārkaršanas pazīmēm, kas ir novērojamas nekustamā īpašuma tirgos dažās dalībvalstīs, savukārt citās to faktiski nav.

To finanšu iestāžu, uz kurām attiecas KPD IV/KPR, kapitāla pozīcijām vajadzētu būt pietiekami augstām, lai izturētu šī riska materializāciju. EBI spriedzes testā tirgus risks nelabvēlīgā scenārija gadījumā samazināja pirmā līmeņa pamata kapitāla rādītāju tikai par 1 procentpunktu no kopējā krituma par 3,8 procentpunktiem nelabvēlīgā scenārija gadījumā. Tādējādi tirgus risks nebija galvenais spriedzes testā konstatētā kapitāla samazināšanās veicinātājs. Protams, tirgus risks var materializēties citā formā, nekā tika pieņemts spriedzes testā. Tomēr ir pozitīvi, ka pēdējo gadu laikā finanšu sektors ir izrādījis pietiekamu noturību brīžos, kad pasaules tirgos ir notikušas krasas riska prēmiju korekcijas. Šādi notikumi bija ASV Valsts kases milzīgās svārstības 2014. gada oktobrī, Vācijas valsts obligāciju (*Bund*) izpārdošana 2015. gada maijā un jūnijā, valūtas un akciju cenu korekcijas pēc Apvienotās Karalistes referenduma 2016. gada jūnijā un Japānas valdības obligāciju peļņas straujā palielināšanās 2016. gada augustā. Šie notikumi atstāja īslaicīgu ietekmi uz citu finanšu aktīvu cenām un neradīja postošas sekas nevienā finanšu iestādē. Vēl citas vērā ņemamas tirgus izmaiņas attiecas uz ES banku akciju cenu brīžiem aso reakciju[3]. Kaut arī pakļautību tirgus riskam diemžēl ir grūti uzraudzīt, šajā jomā tiek gatavoti politikas priekšlikumi, fundamentāli pārskatot tirdzniecības portfeli, ko iesāka Bāzeles kapitāla sistēmas ietvaros, un ir paredzams, ka minētie pasākumi būs efektīvāki nekā jebkurš pasākums attiecībā uz lielāku pārredzamību saskaņā ar KPR 459. pantu.

(b) Banku un apdrošinātāju bilanču turpmāka pasliktināšanās

Banku un apdrošinātāju bilanču turpmāka pasliktināšanās ir vēl viens ļoti būtisks ES finanšu stabilitātes risks, ko apzinājusi ESRK. ES banku akciju cenu samazināšanās tendence gandrīz visa 2016. gada laikā apstiprina šā riska nozīmi, jo tā liecina par banku

[3] Tā kā akciju cenu izmaiņas ir cieši saistītas ar risku, ka banku un apdrošinātāju bilances vēl vairāk pasliktināsies, tās tiek izvērtētas nākamajā iedaļā.

tirgus vērtību ievērojamu zudumu. Akciju cenu lejupslīde paātrinājās jo īpaši tad, kad tirgu cenu ietekmēja jaunumi par ekonomikas riskiem, no jauna uzsverot ciešo saikni starp abiem pirmajiem ESRK sistēmisko risku saraksta punktiem. Tomēr sīkāka pārbaude mudina domāt, ka banku akciju cenu izteikto samazinājumu galvenokārt noteica nevis skeptiska attieksme pret banku maksātnespēju, bet gan pret to ienesīguma izredzēm. Ja tirgi būtu bažījušies par banku maksātspēju, kredītriska mijmaiņas līgumu cenas un banku parāda instrumentu ienesīgums arī būtu stipri palielinājies, taču, izņemot dažus iestāžu specifiskus finanšu instrumentus, tas nebija novērojams.

Īpaši nozīmīgi notikumi 2016. gadā, kas sniedz informāciju par banku peļņas izredzēm, bija i) vāji tautsaimniecības datu publiskojumi 2016. gada februārī, ii) Apvienotās Karalistes referenduma iznākums 2016. gada jūnijā un iii) EBI spriedzes testa rezultāti 2016. gada augustā. Šajos trīs notikumos vairuma banku akciju cenu izmaiņas ļoti būtiski atpalika salīdzinājuma ar nebanku akciju cenu izmaiņām, un visos trijos gadījumos tirgus analītiķi norādīja uz ienesīguma faktoriem. Vājie datu publiskojumi 2016. gada februārī pastiprināja uzskatu, ka procentu likmes ilgi saglabāsies zemā līmenī, kas nostiprinās zemu peļņu un mazus ieņēmumus no termiņu pārveidošanas. Apvienotās Karalistes referenduma iznākums rada šaubas, vai Londona turpinās efektīvi pildīt savu lomu kā ES finanšu centrs. Apvienotās Karalistes izstāšanās no ES var radīt lielākas pārrobežu korporatīvā finansējuma izmaksas. EBI spriedzes tests atklāja banku jutīgumu pret nelabvēlīgu ekonomikas scenāriju.

Kaut arī augstāks kapitāla rādītājs ES banku sistēmai kopumā un konkrēti visneaizsargātākajām bankām ir, iespējams, ietvēris vērtējuma zaudējumus minētajos notikumos, valsts iestāžu prasībai bankām panākt augstākus kapitāla rādījumus, visticamāk, ir bijusi negatīvas sekas. Iemesls tam ir tāds, ka daudzu banku zemais ienesīgums jau ir mazinājis darbības jomu, lai īsā laikā ievērojami palielinātu kapitālu. Pirmkārt, zemais ienesīgums samazina pieejamo summu, lai palielinātu kapitālu no neizmaksātās peļņas. Otrkārt, ja bankas palielina kapitāla rādītājus, paātrinot pastāvīgo darbības samazinājumu vai riska uzņemšanos, ienesīgums, visticamāk, vēl vairāk samazināsies, un pastāv risks, ka varētu rasties kredītu ierobežojumi tautsaimniecībai. Treškārt, zemie pašu kapitāla vērtējumi atklāj augstās pašu kapitāla izmaksas, ar kādām bankas saskaras, emitējot kapitālu, izmantojot kapitāla vērtspapīru emisijas. Pamatojoties uz EBI apsekojumu, SVF lēš, ka vidējās pašu kapitāla izmaksas ES banku sistēmā ir aptuveni 9 %. Pašu kapitāla atdeve saskaņā ar EBI datiem ir vidēji apmēram 6 % un aptuveni 2 % vidēja lieluma bankām. Tā kā pašu kapitāla izmaksas daudzām bankām pārsniedz pašu kapitāla atdevi, pieprasījums palielināt kapitāla rādītājus vēl vairāk vājinātu ienesīgumu. Ar šo teorētisko apsvērumu saskan dažu tirgus analītiķu (no ieguldījumu bankām un kredītreitingu aģentūrām) ziņotais par iespējamo izraisītājmehānismu akciju cenu zaudējumiem 2016. gada februārī. Par attiecīgu izraisītājmehānismu tie uzskatīja baumas, ka uzraudzītāji ir noteikuši iespējamus ierobežojumus attiecībā uz dividenžu izmaksāšanu akcionāriem dažās bankās, lai stiprinātu to kapitāla pozīciju. Tādējādi ieguldītāju bāze kapitālieguldījumiem bankās ir bijusi jutīga pret politikas noteiktiem pasākumiem, kas mazina to ieguldījumu ienesīgumu. Šī pieredze liecina, ka ar KPR 459. pantu ierosinātie politikas instrumenti, visticamāk, ir neefektīvi laikā, kad ir vērojama vāja izaugsme un pesimistiskas prognozes par banku peļņas izredzēm. Kā minēts iepriekš, pasākumi saskaņā ar KPR 459. pantu, visticamāk, visefektīvākie ir laikā, kad valda pārmērīgs optimisms attiecībā uz banku ienesīgumu un akciju cenu vērtējumiem.

ES banku zemo ienesīgumu nosaka cikliski, pēctecības un strukturāli faktori. Pieticīga nominmāla ekonomikas izaugsme un zemas centrālās bankas procentu likmes ir bijuši būtiski cikliskie faktori. Nominmāla ekonomikas izaugsme ir kavējusi finanšu sektoru potenciālu paplašināt pakalpojumu sniegšanu ekonomikai. Pieprasījums pēc banku aizdevumiem ir bijis vienlīdz pieticīgā līmenī. Zemas procentu likmes un lēzena ienesīguma līkne nozīmē mazu maržu finanšu starpniekiem, ko visuzskatāmāk apliecina mazāka peļņa no termiņu pārveidošanas. Turklāt procentu likmes, kas ir nulles vai vēl zemākā līmenī, ietekmē banku ienesīgumu tāpēc, ka bankas nespēj noteikt negatīvas procentu likmes individuālajiem noguldītājiem, jo viņiem ir alternatīva – glabāt skaidru naudu, nevis veikt noguldījumus. Pašreizējie faktori attiecas, pirmkārt, uz ienākumus nenesošu aizdevumu augsto slogu dažās banku sistēmas daļās, jo īpaši tajās dalībvalstīs, kurās ilgstoši zemā ekonomikas izaugsme ir izraisījusi augstu ienākumus nenesošu aizdevumu līmeni. Bankām ir dažādas iespējas, kā risināt ienākumus nenesošu aizdevumu jautājumu, taču bieži tām nav pietiekamu stimulu to darīt. Piemēram, ienākumus nenesošu aizdevumu radīto zaudējumu realizēšana vai pārdošana ar diskontu, ja vien tie nav jau nodrošināti, mazinātu peļņu un kapitāla rādītājus. Alternatīvā iespēja – saglabāt tos bilancē (atmaksas termiņa pastāvīga pagarināšana) – sniedz īslaicīgu risinājumu, bet tas notiek uz neskaidrākas aktīvu kvalitātes rēķina, kas var radīt lielākas izmaksas finansējuma tirgiem un nevēlēšanos paplašināt ekonomikas kreditēšanu. Turklāt, augsts ienākumus nenesošu aizdevumu īpatsvars nozīmē lielas izmaksas slikto aizdevumu pārvaldīšanai.

Ja banku sektora zemais ienesīgums nostiprināsies, tas var vidējā termiņā novest pie maksātspējas problēmām. Lai gan makroprudenciālā politika var būt nozīmīga, lai risinātu zemā ienesīguma pamatā esošos cikliskos faktorus, atvieglinot pašreizējos ierobežojumus attiecībā uz banku darbību, KPR 459. pants šajā ziņā nav piemērots līdzeklis. Tas dod iespēju tikai noteikt stingrākas prudenciālās prasības uz vienu gadu, bet ne atvieglināt ierobežojumus. KPR 459. pantam ir ierobežota ietekme arī uz ienākumus nenesošiem aizdevumiem. Pašreizējo problēmu, ko rada augstais ienākumus nenesošu aizdevumu īpatsvars, vislabāk būtu risināt ar efektīvākām maksātnespējas procedūras, kas ļautu bankām ātrāk noregulēt ienākumus nenesošus aizdevumus. Kā to ierosinājusi Komisija, Padome pievērsās ienākumus nenesošu aizdevumu problēmai sešām konkrētām dalībvalstīm adresētajos ieteikumos, kas tika pieņemti 2016. gada jūlijā. Komisija uztur ciešu saziņu ar valstu iestādēm, kā arī ieinteresētajām personām Eiropā, lai nodrošinātu piemērotu rīcību. Prudenciālās prasības saskaņā ar KPR 459. pantu varētu veicināt strukturālas pārmaiņas, jo finanšu iestādes, kas cenšas tās īstenot, tiktu mudinātas samazināt bilanci, sašaurināt darījumdarbību vai pat aiziet no tirgus. Tomēr, ņemot vērā, ka pasākumiem saskaņā ar KPR 459. pantu ir pagaidu raksturs, proti, tie ir spēkā vienu gadu, tie nav piemēroti, lai sekmētu jebkādas vēlamas strukturālas pārmaiņas ES banku sistēmā.

(c) Parāda atmaksājamības pasliktināšanās valsts, uzņēmumu un mājsaimniecību sektoros

Pasākumi saskaņā ar KPR 459. pantu efektīvi nenovērstu parāda atmaksājamības pasliktināšanos valsts, uzņēmumu un mājsaimniecību sektoros, pat ja tā diezgan vienmērīgi un būtiski attiecas uz visām dalībvalstīm.

Tādu pasākumu, kas samazina aizņemto līdzekļu īpatsvaru banku sektorā, ietekme uz nefinanšu dalībnieku parāda atmaksājamību ir neviennozīmīga. Lai gan ir iespējams, ka to rezultātā samazinās aizņemto līdzekļu īpatsvars nefinanšu ekonomikā, kas atstāj

ietekmi uz labāku parāda atmaksājamību, tie var arī apgrūtināt piekļuvi kredītiem, novedot pie esošo parāda pozīciju neatmaksājamības.

(d) Satricinājumi un ēnu banku struktūru kaitīgās ietekmes izplatīšanās

Attiecībā uz riskiem, ko rada ēnu banku sektors, pieeja, ko īsteno saskaņā ar KPR lielu riska darījumu režīmu, šajā posmā šķiet pietiekama, un nav vajadzības izmantot KPR 459. pantu. EBI pamatnostādnes par ierobežojumiem riska darījumiem ar ēnu banku struktūrām tika pieņemtas 2015. gada decembrī, un tās piemēro no 2017. gada 1. janvāra[4]. Tajās tiek sniegti pamatprincipi, kas iestādēm būtu jāievēro, lai novērstu riskus, ko tām var radīt riska darījumi ar ēnu banku struktūrām, pamatpieeja, ar kuru nosaka ierobežojumus attiecībā uz riska darījumiem ar ēnu banku struktūrām, un alternatīva pieeja gadījumā, ja iestādēm nav iespējams piemērot pamatpieeju. EBI paveiktā darba rezultāti tiks iekļauti Komisijas ziņojumā saskaņā ar KPR 395. panta 2. punktu par šādu ierobežojumu piemērotību un ietekmi, ņemot vērā arī starptautiskos notikumus attiecībā uz riskiem, ko rada ēnu banku struktūras.

[4] https://www.eba.europa.eu/documents/10180/1310259/EBA-GL-2015-20+GL+on+Limits+to+Exposures+to+Shadow+Banking+Entities.pdf/f7e7ce6b-7075-44b5-9547-5534c8c39a37.